

LITERATURA

La literatura hipnòtica de Manuel Baixauli guanya el Crexells

JORDI NOPCA
BARCELONA

La cinquena planta, de l'escriptor valencià Manuel Baixauli, s'ha emportat la 44a edició del premi Crexells imposant-se a la seva única competidora, *Mars del Carib*, de Sergi Pons Codina, després que Valentí Puig se n'hagués retirat pocs dies després que es fes públic que el guardó literari perdia temporalment la dotació econòmica de 4.000 euros.

La història de la tercera novel·la de l'escriptor arrenca lluny: el 2005, una setmana després d'enllestir la novel·la que provisionalment havia titulat *Futur* –i que després es convertiria en *L'home manuscrit*–, Baixauli va anar a la Filmoteca de València i durant la pel·lícula que veia va sentir un formigueig als peus que l'endemà li va pujar fins a les cames. En menys d'una setmana l'autor estava paralitzat de cap a peus per culpa de la síndrome de Guillain-Barré. "Em va quedar tot parat menys el cor i el cervell, si no ja no us contaria res –recordava ahir–. Gràcies al llibre, ara puc parlar de la meua malaltia". Després del tràngol, el narrador de la novel·la comença a sentir-se intrigat per l'últim pis del sanatori on es recupera: "Des de fora es veien les persianes mig abaixades i alguna ombra que es movia per darrere, però no s'hi podia arribar per ascensor, i les escales quedaven tallades per una porta tancada hermèticament". Baixauli va anar treballant en el llibre, editat a Proa, "amb molts interrogants al cap, sense tenir res clar". Després d'una primera versió "caòtica" va continuar treballant-ne l'estructura –"M'agrada dir que jo sóc, sobretot, reescriptor", va explicar– i finalment n'ha tret una novel·la hipnòtica. "L'obra d'art ha de ser profunda, complexa i una aventura, però ha de ser tan planera com sigui possible –va dir–. El meu mètode d'escriptura és anar a cegues, m'agrada la sensació d'estar al precipici de no saber com continuar".



Baixauli (Sueca, 1963) va publicar *La cinquena planta* el 2014. F. MELCION

MÚSICA



Jordi Lllansamà a l'entrada de l'oficina-botiga de discos de BCore, al barri de Gràcia de Barcelona. PERE TORDERA

El segell BCore celebra 25 anys de passió pels discos

Quatre concerts commemoren l'aniversari de la discogràfica barcelonina

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Jordi Lllansamà és Jordi BCore des de fa 25 anys, quan va fundar una segell discogràfic per editar el primer àlbum dels Corn Flakes. Per celebrar l'aniversari ha organitzat quatre concerts del 24 al 27 de juny a les sales Heliogàbal, Sidecar, Apolo i Music Hall amb grups que estan o han estat vinculats al segell. L'aparició d'aquell primer disc, l'any 1990, va coincidir amb un temps de renovació en el *punkhardcore* barceloní, i BCore es va convertir en el pal de paller d'una comunitat molt jove que coincidia en concerts que es feien en espais com el Comunicat, el Garatge Club i la Bàscula.

Lllansamà, que tenia el centre d'operacions a l'antiga perruqueria de la mare, va tirar endavant amb entusiasme i passió, posant en circulació un catàleg que un quart de segle després té 279 referències de grups com The New Raemon, Nueva Vulcano, Standstill, Joan Colomo, Delorean, The Unfinished Sympathy i Betunizer. "Sembla que al final sí que és una discogràfica que treballa amb un mínim d'ordre", explica Lllansamà assegut en una taula de l'oficina-botiga de discos que té al barri de Gràcia de Barcelona. "A mi, com a consumidor de discos físics, el que més agrada és fer discos. Per això vaig muntar la botiga, que com a negoci és nefast, però és una declaració d'intencions: és el

que sóc", diu. Tanmateix, BCore no hauria sobreviscut només de la nostàlgia d'antics sistemes de producció, i de fet el segell va ser un dels primers a adaptar-se al món digital. "Avui el 70% de la nostra facturació ve de les reproduccions a l' Spotify", explica. Això sí, l'entorn tecnològic no ha canviat l'essència d'una discogràfica de "reinvertió contínua". I d'optimització de recursos i de no voler créixer per sobre de les seves possibilitats. BCore és discogràfica i editorial. "Va ser una bona iniciativa constituir l'editorial, perquè si no ara potser no existiríem. Encara que les recaptacions de la SGAE han baixat molt, pots col·locar una cançó en una sèrie de TV3 i pots ingressar entre 200 i 400 euros. És important, perquè quants discos has de vendre per ingressar 400 euros?", diu Lllansamà combinant la modestia i el pragmatisme.

Música de proximitat

Una altra característica de BCore és la proximitat. "Som el segell número u del km 0!", exclama Lllansamà. Només cal mirar el catàleg per comprovar que la majoria de grups amb què treballa són catalans, i en algun cas valencians. "Funcionem millor amb grups de proximitat, perquè la comunicació és més directa", explica un home que després de 25 anys encara es demana com funciona tot plegat. "Quan em pregunten com funciona el negoci, sempre dic que no en tinc ni idea, encara que segueixo opinant que, tot i les xarxes



Festa
The New
Raemon
recuperarà
el primer disc
en el concert
de divendres

socials, les bandes es continuen fent grans pel boca-orella", diu. El boca-orella va ser fonamental en la creació d'un teixit que va alimentar el segell en els primers anys, fins que el relleu generacional va deixar un buit que a mitjans dels 90 van omplir Aina. El *hardcore* melòdic va deixar pas a un rock menys condicionat per les etiquetes. Tanmateix, "el pitjor moment com a discogràfica va ser quan van marxar grups que ja estaven consolidats, com The Unfinished Sympathy i Standstill", i el segell va haver de començar de zero.

"És dur haver de tornar a posar grups al mapa", recorda Lllansamà, que manté la teoria que una banda comença a "estar al mapa" amb el tercer disc. O en el primer si és The New Raemon, que tot i que tenia un treball previ com a Madee va irrompre amb força amb el seu debut, *A propósito de Garfunkel* (2008), precisament el disc que interpretarà divendres a l'Apolo en el concert que compartirà amb Joan Colomo, The Unfinished Sympathy i Nueva Vulcano. "Per a l'aniversari hem intentat fer una cosa diferent, que no sigui un concert a l'ús, però sense forçar els grups –diu Lllansamà–. The New Raemon toca l'endemà al PopArb, on fa el disc nou, i a l'Apolo oferirà una cosa que molta gent li demana i que fins ara no ha fet".